

XXXIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Amtsrepartitionsfondene.

(Afgiven af Folketingets Finansudvalg den 9de Marts 1894).

Udvalgets Flertal (Naberg, S. C. Christensen, Dalsgaard, D. Hansen, H. Holm, N. S. Larsen, A. Nielsen, Neergaard, C. Ravn og O. Scavenius) kan med visse Ændringer og, for to Medlemmers Vedkommende, under det nedenfor angivne Forbehold, tilraade Lovforslagets Vedtagelse. Flertallet anerkender Ønskeligheden af i det hele at lette de tunge Byrder, som Forholdenes Udvikling og de senere Aars Lovgivning har lagt paa Kommunerne, og man er da ikke i Tvivl om, at den Lettelse, hvorom der foreløbig kan blive Tale ved at anvende Statskassens eventuelle Overskud i Finansaaret 1894—95 til dette Øjemed, væsentlig bør komme Landkommunerne til Gode. Det lader sig nemlig ikke nægte, at Landbruget er den Næringsvej her i Landet, som i de senere Aaringer har faaet de haardeste Stød, navnlig gennem den stigende oversjøiske Konkurrence, det engelske Kvægindsførselsforbud og de Vanskeligheder, som ogsaa Kvægeksporten til Tyskland paa forskellig Maade har haft at kæmpe med. Heller ikke kan det bestrides, at Landkommunerne's kommunale Skattebyrde i Forhold til deres Statteevne

er meget større end Byernes og navnlig er stegen stærkere end disses. Da Forslaget jo nu efter Flertallets Affattelse er indskrænket til at gælde for det kommende Finansaar, vil man ligeledes kunne henvise til det sidste Aars ualmindelig slette Høst som et væsentligt Motiv til netop at lette Landkommunerne.

Med Hensyn til de Ændringer, som ere foreslaaede af Flertallet eller af enkelte Medlemmer af dette, skal man indskrænke sig til at bemærke følgende: Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, som begge gaa ud paa at begrænse Lovens Gylbighed til Finansaaret 1894—95 ere fremkomne med det Maal for Øje, saa meget som muligt at lette Lovens Vedtagelse, idet derved den Indvending imødegaaes, at man for et ubestemt Aaremaal hinder Statskassen til Udgifter, som den maaste vil være ude af Stand til at afholde, uden at der samtidig skaffes den ny Indtægter. For det kommende Finansaars Vedkommende vil det imidlertid vel være muligt at skønne over, hvor vidt Statskassens Evne i saa Henseende rækker. To af Flertallets Medlemmer have ønsket at fastslaa en bestemt Sum, der af Statskassen i det